

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก*

The Development Of Learning Achievement On Kind Of Sentences Of Matthayomsueksa 2 Students Using Stad Technique Cooperative Learning With Exercises

อิสรา รุ่งอภิญญา (Issara Roongapinya)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี จำนวน 26 คน ใช้เวลา 12 คาบ คาบละ 55 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องชนิดของประโยค 2) แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องชนิดของประโยค และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent samples t – test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2558 เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

The independent study is Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree Master of Education Program in Teaching Thai Language Program of Curriculum and instruction Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2015, on the title Of The Development Of Learning Achievement On Kind Of Sentences Of Matthayomsueksa 2 Students Using Stad Technique Cooperative Learning With Exercises

** นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail: issarary@gmail.com โทรศัพท์ 086-3549987 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.บำรุง ชำนาญเรือ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ และอาจารย์ ดร. ยูวรี ผลพันธิน.

Student of Master Degree, the Degree Master of Education Program in Teaching Thai Language Program of Curriculum and instruction, Silpakorn University E-mail: issarary@gmail.com Tel. 086-3549987 Thesis Advisors: Bamroong Chamnanrua, Ph.D, Asst. Prof. Busaba Buasomboon, Ph.D And Yuwaree Polpanthin, Ph.D.

ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the matthayomsueksa 2 students' learning achievement using STAD technique cooperative learning with exercises, and 2) to study students' opinions towards STAD technique cooperative learning with exercises. The sample was matthayomsueksa 2 students of Benjamaruchitit school Ratchaburi province. The 26 students of experimental group were taught by STAD cooperative learning method for 10 periods 55 minutes each, covering 4 weeks, during the first semester within the academic year 2015 The instruments used to collect data were 1) lesson plans 2) sentences exercises 3) an achievement test, and 4) a questionnaire regarding students' opinions towards STAD technique cooperative learning with exercises. The collected data were analyzed by mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), dependent samples t – test and content analysis

The results of this research were: 1) The students' learning achievement on kind of sentences of matthayomsueksa 2 students after using STAD technique cooperative learning with exercises was significantly higher than before using STAD technique cooperative learning with exercises at the level of 0.05 2) The students' opinions towards STAD technique cooperative learning with exercise were positive.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารกันระหว่างคนไทย สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย อันทำให้เกิดความภูมิใจในความเป็นไทย ด้วยเหตุที่ภาษาไทยมีคุณค่าดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้มีวิชาภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 เป็นวิชาบังคับตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้จำนวน 5 สาระได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งสาระการเรียนรู้ที่สำคัญสาระหนึ่ง คือ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย โดยกำหนดให้นักเรียน “ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย” (ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, 2551 : 2) นักเรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เพราะหลักการใช้ภาษาไทยมีความสำคัญกับการเรียนภาษาไทย

แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะให้ความสำคัญกับการเรียนโดยเฉพาะหลักการใช้ภาษาไทย แต่จากประสบการณ์ของผู้สอนพบว่านักเรียนยังมีผลการเรียนที่ไม่น่าพอใจ เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งแยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ พบว่ามาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มีคะแนนเฉลี่ยในระดับโรงเรียน 46.84 ระดับจังหวัด 38.37 ระดับสังกัด 38.01 และมีคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศ 37.88 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 50 ผู้วิจัยได้ค้นหาปัญหาและสาเหตุ โดยสัมภาษณ์ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี (อมรา นาคผจญ 2557 ; วลัยพรรณ ทองดอนเหมือน 2557 ; พิชรีพร มานะงาม 2557) พบว่าเนื้อหาสาระที่เกิดปัญหาในการสอนมากที่สุด คือเรื่องหลักการใช้ภาษา ซึ่งเกิดจากหลายสาเหตุประกอบกัน ได้แก่ เนื้อหาที่มีกฎเกณฑ์ เป็นแบบแผน ต้องอาศัยความแม่นยำในเนื้อหา ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับครูที่ไม่มีวิธีการสอนหรือสื่อการสอนที่หลากหลายก็ย่อมจะทำให้การเรียนการสอนหลักภาษาไม่น่าสนใจ จากการสัมภาษณ์ยังพบอีกว่า เนื้อหาสาระเรื่องหลักการใช้ภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เกิดปัญหาในการสอนมากที่สุด ได้แก่ เรื่องประโยคซับซ้อน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางนั้นมีการกำหนดให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน ซึ่งนักเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้เรื่อง ชนิดของประโยคจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามที่ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระบุให้นักเรียนวิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อนมาก่อนแล้ว แต่เนื่องจากนักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องการวิเคราะห์ชนิดของประโยคในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้นเมื่อนักเรียนต้องเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจึงไม่สามารถทำความเข้าใจกับเรื่องประโยคซับซ้อนได้ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่น่าพึงพอใจ

ผู้วิจัยพบว่า นอกจากหลักการใช้ภาษามีเนื้อหายากและมากแล้ว สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาเรื่องชนิดของประโยคนั้น มาจากการเลือกสื่อที่ใช้ประกอบการสอน ได้แก่ หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งหนังสือเล่มนี้มีการแบ่งเนื้อหาเป็นจำนวน 14 บท แต่ละบทมีจะเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับหลักภาษา ความรู้เรื่องประโยคในภาษาไทย จะปรากฏอยู่ในบทที่ 11 ชื่อบทว่า ความรับผิดชอบ โดยแสดงเนื้อหาความรู้เรื่องประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อน มีทั้งความหมาย ลักษณะโครงสร้างประโยคและตัวอย่างของประโยคชนิดต่างๆ เมื่อพิจารณาเนื้อหาความรู้เรื่องประโยคซ้อนก็พบว่า มีการอธิบายความหมายของประโยคซ้อน แต่ไม่มีการจำแนกอนุประโยค คือ นามานุกรม ประโยค คุณานุกรม ประโยค และวิเศษยานุกรม ประโยค ด้วยเหตุที่นักภาษาศาสตร์ได้คิดทฤษฎีไวยากรณ์หลายทฤษฎีเพื่อใช้วิเคราะห์ประโยคในภาษาไทย ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องศึกษาค้นคว้าให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีไวยากรณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ประโยค เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยต่างๆ พบว่า มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องประโยคด้วยวิธีต่างๆ เช่น มณี บุญญาติชัย (2548: 90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง

ประโยชน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางน้อย อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงครามที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ซึ่งสรุปได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก็เป็นวิธีการแก้ปัญหาการสอนหลักภาษาไทยอีกทางหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่กำหนดวิสัยทัศน์ให้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และตรงตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลายประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด และความสามารถในการแก้ปัญหา

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิค เช่น เทคนิค TGT เทคนิค Jigsaw เทคนิค CIRC เทคนิค TAI แต่เทคนิคที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้แก่ เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่ม โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน เทคนิค STAD มีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกันซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผลจากความรับผิดชอบรายบุคคลที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และรางวัลของกลุ่มที่จะได้รับเมื่อทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ เทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้เกิดสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเน้นการดูแลช่วยเหลือกันในกลุ่ม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552 : 80) ซึ่งเทคนิคดังกล่าวได้รับการยอมรับจากครูผู้สอนด้วยการนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาต่างๆ ดังเช่นงานวิจัยของ สมศักดิ์ ทองบ่อ (2549: 101) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องรูปและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

จากความสำเร็จของงานวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจนำเอาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มาใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังนำเอาแบบฝึกมาใช้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD อีกด้วย ซึ่งสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 24) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องจากการศึกษาเนื้อหา เพราะการฝึกฝนหรือการฝึกหัดนั้น จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และรู้ผลความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่กำหนดให้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จากผลการวิจัยที่มีผู้วิจัยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แล้วประสบความสำเร็จ ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีจุดเด่นคือ การสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีเงื่อนไขคือ รางวัลที่กลุ่มของตนเองจะได้รับอันจะนำไปสู่การร่วมมือร่วมกัน ก่อให้เกิดความสามัคคีและความรับผิดชอบร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีการใช้แบบฝึกเพื่อช่วยในการพัฒนา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ซึ่งทำให้ประสบความสำเร็จเพราะแบบฝึกจะช่วยเสริมทักษะให้นักเรียนในเรื่องการคิดวิเคราะห์ชนิดของประโยค ทั้งยังเป็นการช่วยตรวจสอบความรู้ความสามารถในการเรียนและยังเป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนด้วย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre Experimental Designs) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest- Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553: 142 - 144) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 มีจำนวน 15 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 654 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 จำนวน 26 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเนื้อหาหลักภาษาไทยที่เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคคือ ประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน โดยเลือกเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 วั 5 ตัวชี้วัด ผู้วิจัยได้เลือกตัวชี้วัดมาใช้เป็น

ขอบเขตในการกำหนดเนื้อหาของการวิจัยนี้ จำนวน 1 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ 2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน

4. **ระยะเวลาในการวิจัย** ผู้วิจัยดำเนินการทดลองวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัย จำนวน 10 คาบ คาบเรียนละ 55 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วย ทั้งสิ้น 12 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องชนิดของประโยค รวมทั้งสิ้น 5 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 55 นาที โดยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) เท่ากับ 1.00

2. แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แบบฝึก โดยได้ค่าความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกกับจุดประสงค์การเรียนรู้เท่ากับ 1.00 และได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.92/80.38

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องชนิดของประโยค ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ระหว่าง 0.67– 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.21 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.72 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.92

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เท่ากับ 1.00

การดำเนินการวิจัย

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 55 นาที เมื่อทำการทดสอบแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกผลคะแนนไว้

2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกเรื่อง ชนิดของประโยค วิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท22102 ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 10 คาบ คาบละ 55 นาที ทำการสอนโดยใช้ชั่วโมงเวลาเรียนตามปกติ

3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Posttest) และทำแบบสอบถาม เมื่อทำการทดสอบแล้วนำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลไว้ นำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pretest- Posttest) มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางการสถิติต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์สัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X} = 13.88$, S.D. = 2.69) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 7.92$, S.D. = 3.42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องชนิดของประโยค โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	df	p
ทดสอบก่อนเรียน	26	20	7.92	3.42	-15.76*	25	.00
ทดสอบหลังเรียน	26	20	13.88	2.69			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก ซึ่งได้รับจากแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) เท่ากับ 0.73 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก

ข้อ	รายการ	การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้	4.50	0.78	เห็นด้วยมากที่สุด
2	ด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้	4.23	0.65	เห็นด้วยมาก
3	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.14	0.76	เห็นด้วยมาก
	รวมทุกด้าน	4.29	0.73	เห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะผู้วิจัยจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยค โดยเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก ด้วยการเรียงลำดับจากบทเรียนที่ง่ายคือเรื่องประโยคสามัญ ซึ่งนักเรียนมีพื้นฐานความรู้จากระดับชั้นประถมศึกษา ไปสู่บทเรียนมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นอย่างประโยคกรรม และบทเรียนที่มีเนื้อหาซับซ้อนขึ้นอย่างเรื่องประโยคซ้อน รวมถึงการสร้างแบบฝึกที่เรียงตามความยากง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค เล่มที่ 1 ประโยคสามัญ แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค เล่มที่ 2 เรื่อง ประโยคกรรม ตอนที่ 1 แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค เล่มที่ 3 เรื่อง ประโยคกรรม ตอนที่ 2 แบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค เล่มที่ 4 เรื่อง ประโยคซ้อน ตอนที่ 1 และแบบฝึกเรื่องชนิดของประโยค เล่มที่ 5 เรื่อง ประโยคซ้อน ตอนที่ 2 โดยมีประสิทธิภาพ 81.92/80.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ภายในแบบฝึกประกอบด้วยคำชี้แจง จุดประสงค์ ใ้ความรู้ กิจกรรมจำนวน 4 กิจกรรมและแบบทดสอบท้ายแบบฝึกซึ่งใช้วัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้ นอกจากนี้จะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้นแล้ว แบบฝึกยังช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล และทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนอย่างเต็มที่ ซึ่งช่วยเสริมให้ทักษะดังกล่าวทำให้มีความคงทนและนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ศรีพยาด (2553 : 93) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อภริณี สาลิกา (2555 : 71) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนย่อความ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนย่อความหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคSTADร่วมกับแบบฝึกที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้แก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยนั้น เป็นการจัดการเรียนรู้โดยแบ่งเป็นกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน ดังที่ สลาวิน (Slavin, 1990 : 3) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ คือวิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เทคนิค STAD มีจุดเด่นคือ การเสริมแรงด้วยการให้รางวัลของกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จนั้นได้มาจากการทำคะแนนกลุ่มสูงสุด โดยเกิดจากการทำแบบทดสอบสมาชิกรายบุคคล แล้วนำผลการทดสอบมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม ต่อจากนั้นจึงนำมาคิดเป็นคะแนนพัฒนาเมื่อทำแบบทดสอบครั้งต่อไป ทั้งนี้เพราะนักเรียนอยู่ในวัยที่ให้ความสำคัญแก่เพื่อน เมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกันนักเรียนจึงต้องการการยอมรับจากเพื่อน จึงทำให้มีความรับผิดชอบและเกิดการร่วมมือกันในกลุ่มเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ อันนำไปสู่ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียน เทคนิค STAD จึงมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีบทบาทเป็นทั้งผู้สร้างและผู้แบ่งปันความรู้มากกว่าเป็นผู้รอรับความรู้จากครู ทำให้นักเรียนมีความสุขและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กินาริน ต้นเสียงสม (2548 : 127) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ เลิศศักดิ์ แจ่มคล้าย (2554:50)ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ หนึ่งฤทัย ชูแก้ว (2556 : 110) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ที่การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ด้านความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกนั้น เมื่อวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นทั้งในด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะพบว่า ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ นักเรียนเห็นด้วยมาก เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้และลำดับสุดท้าย คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อพิจารณาในด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้เป็นรายข้อ ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนมีความสุขกับการเรียน เพราะนักเรียนมองเห็นโอกาสประสบความสำเร็จ ดังที่ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552 : 198) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบ STAD จำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ โอกาสประสบความสำเร็จ ซึ่งสมาชิกในกลุ่มไม่ว่าจะอยู่ในระดับเก่ง ปานกลางหรืออ่อน ทุกคนล้วนมีโอกาสประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน และข้อที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน นักเรียนจึงมีความสนใจที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนกันอย่างสนุกสนานและกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

ด้านบทบาทที่ครูมีต่อการจัดการเรียนรู้ ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียน เพราะครูคือผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจึงต้องคอยเสริมกำลังใจทั้งทางด้านวาจา ท่าทาง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างบรรยากาศให้เกิดการเรียนรู้ และข้อที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ ครูใช้สื่อที่น่าสนใจและหลากหลาย เพราะแบบฝึกที่ดีจะต้องช่วยเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย ซึ่งสอดคล้องกับที่ วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2536:37) กล่าวลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า เด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในบทเรียน เพราะนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก ซึ่งแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยนักเรียนในการฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน แบบฝึกจึงช่วยทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ที่เน้นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่มและฝึกความรับผิดชอบต่อส่วนรวมเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งทำให้สมาชิกระดับเก่ง ต้องช่วยสอนสมาชิกระดับอ่อน และข้อที่นักเรียนเห็นด้วยเป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและมีความมั่นใจในการเรียน เพราะนักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับที่ จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994 : 31-32,อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี 2547 : 99-100) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ มีการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน คอยปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด และมีการใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย เป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคม

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกนั้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีส่วนช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในเรื่องหลักภาษาได้ เช่นบทเรียนเรื่องชนิดของประโยค ซึ่งตอบสนองตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551ที่มีการกำหนดให้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีการเรียนรู้และการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยแบ่งกลุ่มความสามารถและมีการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีการทดสอบความรู้เพื่อวัดผลรายบุคคลซึ่งนำไปสู่การประเมินผลความสำเร็จของแต่ละกลุ่ม รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนเกิดความต้องการได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งความต้องการดังกล่าวจะเป็นตัวเสริมแรง ทำให้สมาชิกตระหนักถึงหน้าที่ของตนและเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อทำให้เกิดความสำเร็จของกลุ่ม สอดคล้องกับทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement theory) ของ สกินเนอร์ (Skinner 1945 : 80 -119 , อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2552 : 182) ที่มีแนวคิดว่า การกระทำใดๆ ที่ได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกเป็นสื่อการสอนนั้นทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งกล่าวได้ว่ามีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่ต้องการมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อไม่ให้เกิดความวุ่นวายในการจัดกลุ่มเอง ครูควรเป็นผู้จัดกลุ่มให้นักเรียนและแจ้งรายชื่อสมาชิกแต่ละกลุ่มให้นักเรียนทราบล่วงหน้า
2. ชุดแบบฝึกเรื่องชนิดของประโยคมีทั้งหมด 5 เล่ม แต่ละเล่มมี 4 กิจกรรม ครูควรให้นักเรียนศึกษาความรู้จากใบความรู้และเอกสารประกอบชุดแบบฝึกให้เข้าใจ และควรให้นักเรียนทำแบบฝึกทุกกิจกรรมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการใช้สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและทันสมัย โดยเฉพาะสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เช่น เว็บบล็อก (Weblog) ยูทูบ (Youtube) เพอร์ซี้ (Prezi) เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเสรี

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคอื่นๆ เช่น การเรียนรู้เป็นกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือเพื่อนเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization หรือ TAI) การเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think – Pair – Share) เป็นต้น ร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อค้นหารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา คุณารักษ์. (2539). การออกแบบการเรียนการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กำชัย ทองหล่อ. (2533). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

กนิสาริน ต้นเสียงสม. (2548). “การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค STAD กับวิธีสอนแบบปกติ.”วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุฬาลักษณ์ คชาชัย. (2558). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน.” วารสารวิชาการ Veridain E-journal ปีที่ 8, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 62.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). **นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

_____ . “การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน”วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัยปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2556): 7 – 20.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). **80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : แดเน็ทซ์ อินเทอร์เน็ตโปรดักชั่น.

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2546). **นวัตกรรมการศึกษา ชุดแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะฯ**. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

ทศนา แชมมณี. (2547). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยา ฤทธิ์โยธี. (2520). **การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ**. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ:หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ:นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี. 2555. **หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี**. อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี (2555), 216 - 217.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลักษณะ อินทจักร. (2538). **เอกสารการสอนประกอบการสอนวิชาการศึกษา 163 ประสบการณ์ทางวิชาชีพ**
ครู 1. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- เลิศศักดิ์ แจ่มคล้าย. (2554). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD.” สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรสุตา บุญไวยโรจน์. (2536). **การพัฒนาทักษะในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจินต์ ภาณุพงศ์ และคณะ. (2552). **หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุดบรรทัดฐานภาษาไทย: ชนิดของคำ วลี ประโยคและสัมพันธสาร**. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). **วิธิภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สมพงษ์ ศรีพชาติ. (2553). “การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมศักดิ์ ทองบ่อ. (2549). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องรูปและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). **การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้... การพัฒนาผู้เรียน**. ราชบุรี : ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- เสาวนีย์ โพธิ์เต็ง. (2558). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ.” วารสารวิชาการ Veridain E-journal ปีที่ 8, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 701.

หนึ่งฤทัย ชูแก้ว. (2556). “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนการคูณร่วมกับเทคนิค STAD เรื่อง คู่อันดับและกราฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อภิรดี สาริกา. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อมรา นาคผจญ, วลัยพรรณ ทองดอนเหมือน และ พัชรินทร์ มานะงาม. ครูโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี.

สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2557.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์.

อัจฉรา ชิวพันธ์ และคนอื่นๆ. (2547). **ภาษาพาสอน : เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. (2544). **หลักภาษาไทย : อักษรวิธี วลีวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาต่างประเทศ

Benjamin Samuel Bloom. (1976). **Human characteristics and school learning**. New York : McGraw-Hill.

David R. Krathwohl. “A Revision of Bloom’s Taxonomy:An Overview” **THEORY INTO PRACTICE** 41, 4 (2002): 212 – 218.

Johnson D.W. and Johnson R.T. (1996). **Learning Together and Alon : Cooperative, Competitive individualistic Learning**. Englewood Cliffs, Nj : Prentice Hall.

Peck, Greg L. (1991). **The effects of cooperative learning on the spelling achievement of intermediate elementary students**. Indiana : Ball State University.

Slavin, Robert E. (1990). **a Cooperative Learning : Theory Research and Practice**. Massachusetts : A Simon and Schuster.